

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 27 мај 2020 02:48

Ево, поново вас поздрављам, не само у недоба, него и у невреме. Овај изненадни кијамет нас је све мало пореметио. Али мислим да тај временски кијамет није ништа у односу на овај политички који нам прети и који нас већ дуже време заокупља, уз ову паузу (која није била права пауза) у време епидемије коронавируса.

То је класичан предизборни пропагандни летак, са све логом Српске напредне странке и заглављем, односно слоганом „Александар Вучић – За нашу децу!“ – што је предизборни слоган СНС

Непосредни повод мог обраћања јесте ово писмо председника Републике и председника СНС Александра Вучића, које је претходних дана стизало на адресе стотине хиљада, односно тачније преко милион и седамсто хиљада пензионера широм Србије.

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 27 мај 2020 02:48

Наравно, то је класичан предизборни пропагандни летак, са све логом Српске напредне странке и заглављем, односно слоганом „Александар Вучић – За нашу децу!“ – што је предизборни слоган СНС.

Независно од ових, како бих рекао, мало академских, а мало политички врло актуелних дискусија које се повремено воде на тему „да ли председник Републике може да обавља још неку другу јавну функцију“, као и расправа на ту тему, и раније су председници (са изузетком Томислава Николића који је поднео оставку на чело СНС-а, као и са условним изузетком Слободана Милошевића, који је наводно био „замрзао своју функцију“ на челу СПС-а) углавном вршили и страначке функције. Али, ово овако - дакле, безочно, отворено и до максимума стављање функције председника Републике у предизборне сврхе – јесте, рекао бих, преседан који не може да не буде незапажен и да не буде осуђен.

Дакле, шеф државе и то са ореолом „спаситеља од короне“, односно у борби против вируса, а тако су га представили и официјелни медији (сви су практично такви, са пар изузетака, у функцији власти), обраћа се пензионерима као најдисциплинованијој бирачкој популацији и групацији у Србији. И ту подсећа на тај „успех“ у борби против коронавируса, захваљује им и нарочито подсећа на новац који су добили - дакле, четири хиљаде динара једнократне помоћи и још сто евра за свакога од вас, који се исплаћују, или су већ исплаћени, или ће бити исплаћени наредних дана.

Дакле, ако постоји пример, школски пример стављања улоге и функције председника у предизборне сврхе и при томе на један драстичан начин. Дакле, инструментализација те помоћи, и помоћи пензионерима, и помоћи који добијају сви пунолетни грађани Србије, онда и ово што се дешава ових дана. Такође је председница Владе Ана Брнабић, колико јуче рекла да „почиње исплата сто евра“, дакле не за пензионере, него за остатак пунолетне популације, и да ће бити завршена та исплата за око две недеље.

Другим речима, ова исплата од сто евра ће бити завршена негде недељу дана пред одржавања избора, дакле, у жеку или током кулминације предизборне кампање за ове изборе 21. јуна.

Дакле, мимо свих ових епидемиолошких разлога који су навођени као разлог за одлагање, мимо ових политичких који очигледно показују да није зрело за изборе, и да

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 27 мај 2020 02:48

један добар део, значајан део опозиције, или највећи део опозиције није спреман да учествује на оваквим изборима, у оваквом тренутку. Имамо овај пример са овом поделом од сто евра, имамо пример са писмом председника Републике и председника СНС пензионерима, што додатно, не да баца сенку, него просто додатно показује колико заправо је одлука да се не учествује на овим изборима, нажалост, наглашавам нажалост – оправдана и нажалост неизбежна!

Ја као што је мање-више познато, нисам био никакав говорљиви заговорник бојкота, поготово не подржавам онај став који се, не знам, пре годину дана, или пре десет месеци, утврдио у томе да изборе треба бојкотовати. Мислим да је бојкот последње средство, као што је штрајк глађу последње средство у изражавању неслагања са неком политиком, или са неким ставовима и одлукама власти. Дакле, апсолутно последње средство. Тако је и бојкот у политичком смислу – то последње средство. И ја мислим, ма колико се неко љутио, да су неке колеге сувише олако ушле и објавиле тај бојкот.

Но, ма колико имао резерве, ма колико схватао да добар део грађана то и не разуме и да није сигуран баш да треба бојкотовати, ја понављам и наглашавам да у оваквим околностима, након што је нација тек изашла из ванредног стања, највећег страха (не још из епидемије, јер епидемија није завршена) у вези са том епидемијом и последицама оболевања од коронавируса, док нови случајеви и смртни и оболевања свакога дана у десетинама, пре неки дан и стотинама, или преко сто нових случајева нам стижу – да се води, или боље рећи фингира предизборна кампања је просто нешто што у чему, најблаже речено, не треба учествовати – а вероватно треба и осудити.

Дакле, и ове изјаве госпође Брнабић, и ови случајеви, и ово писмо председника Републике пензионерима - показују колико нема услова за иоле нормалну, дакле, не очекујем идеалну, не очекујем савршену, али иоле нормалну предизборну кампању и предизборну атмосферу.

Само један пример и само једна илустрација, поред свега онога о чему смо већ говорили. Матурске вечери, свадбе и све остало, све је још увек забрањено, масовна окупљања. А и „Егзит“, који би требао да се одржи, пазите, почетком јула сваке године – биће померен за август, или крај августа, или се још не зна тачно када. Дакле, Егзит фестивал - а избори се одржавају 21. јуна. А, Егзит који је пар недеља касније, најмање две недеље, касније помера се или одлаже. За долазак на Егзит постоји опасност, а на излазак за изборе нема опасности!

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 27 мај 2020 02:48

Основана је сумња да је проглашење како почетка, тако и краја ванредне опасности од коронавируса било политички мотивисано

И опет још једном. Данашња изјава доктора Несторовића, а била је такође слична и пре неколико седмица, где он каже да је врло извесно да је вирус био много пре у Србији, пре него што је званично детектован и регистрован први случај. А први случај је детектован почетком марта. Он сам каже да верује да је био болестан од коронавируса, али, ето, после неколико дана се опоравио, и „није ишао у изолацију, јер је било пуно посла“. Не улазимо сада у то да ли је његов потез оправдан, или не. Ако постоји опасност или сумња да је главни, или један од главних доктора и чланова Кризног штаба био оболео од коронавируса. Ваљда је требало извршити тестирање и утврдити ту чињеницу, и предузети мере ако је потребно. Али то је сада друга ствар. Оно што је битно и што је врло вероватно тачно у његовој информацији и у поновљеној изјави о „присуству вируса знатно раније него што је званично регистрован“ - само показује колико се каснило са самим тренутком проглашења и ванредног стања и преузимања радикалних мера. Колико се објективно каснило и да је то кашњење врло вероватно било у политичкој функцији, односно предизборној, чекало се да се распишу избори и да главни фаворити и миљеници власти предају листе.

Како се ослободити сумње да је и окончање епидемије, односно не епидемије, већ ванредног стања такође било у функцији, истој тој политичкој, да би се избори некако „одрадили“? А нема бољег израза, „одрадили“ пре почетка лета.

Послушајте данашњу изјаву доктора Несторовића

и

у
поредите је са претходним изјавама. Упоредите са тим необичним тајмингом како епидемија „експлодира“ - баш након што су расписани избори, након што су прикупљени потписи за главне листе. И како се укида ванредно стање. Епидемија се одједном нагло стишава, баш тако да би се некако успело завршити са изборима пре почетка лета.

Уосталом, осврнимо се око себе, потпуно је јасно да упркос ових трагикомичних билборда само једне опције који стоје по граду и могу да се виде, нема трага од неке предизборне атмосфере, кампање, нити озбиљног размишљања о изборима, сем код оних који су непосредно за то заинтересовани. Поготово опозиција, права, шта год то значило, али у сваком случају оштра опозиција режиму, дакле, није имала ни теоретске шансе да се организује за ове изборе у оваквим околностима, након два месеца, или скоро два месеца ванредног стања, где је постојала само једна листа, само једна прича, један човек и, кажем, једна кампања култа личности и производње те једне личности, односно председника у „спаситеља нације у борби против вируса“.

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 27 мај 2020 02:48

Па, какви избори, каква кампања, односно о каквим изборима и о каквој кампањи можемо да говоримо?

Иницијатива председника САНУ као можда последња шанса

У том смислу, и кажем, завршавам тиме, ја подржавам иницијативу од пре пар дана академика Костића, председника САНУ, који је у свом отвореном писму, односно тексту у НИН-у, указао на ову патолошку поларизацију политичку и друштвену која је захватила друштво, и апелује на хитно „спуштање лопте“ и успостављања дијалога између „зарађених страна“ - да оне не би и буквално постале зарађене стране, што не би смело бити.

Дакле, слажем се и са описом ситуације, и са предлогом академика Костића, с тим што користим прилику да га онда позовем да или он лично, са својом функцијом, као особа и

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 27 мај 2020 02:48

председник Академије, или Академија као институција, иницира заједно са још неким институцијама такву врсту дијалога. Независно чак од ове, назови квазиизборне кампање. Идеално би било да можда та његова мисија, или иницијатива, резултира и неким договором о одлагању избора – за шта још увек није касно. Иако сад сви мисле да је то прошао воз и да је то дефинитивно.

Мислим да ће избори у оваквој атмосфери и у оваквој клими, само погоршати политичке напетости, поларизацију и сукобе. Сигуран сам заправо у то. Уместо да допринесу ономе чему избори генерално доприносе, а то је смиривање политичких тензија и бар привремено стишавање политичких страсти. А овакви избори, у оваквој атмосфери ће их разбуктати. И зато кажем, поздрављам и подржавам иницијативу, писмо, односно текст господина Костића, а и апелујем да оде и даље од тог писма и да се предузму неки кораци у правцу организовања тог округлог стола, дијалога. Назовимо то како хоћемо, свакако је боље да учествујемо у том дијалогу, како год био модериран, који је инициран од стране председника САНУ, него да чекамо да нас неки странци, садашњи или бивши посланици Европског парламента, или неке друге међународне институције приводе столу, разговору и дијалогу. Тако да мислим да је за све учеснике много боље да томе приступимо.

Власт вероватно мисли да им у овом тренутку то није потребно, јер су довољно моћни, обезбедили су довољно листа и учесника на изборима, и обезбедиће неки привид плурализма и „фер утакмице“

Власт вероватно мисли да им у овом тренутку то није потребно, јер су довољно моћни, обезбедили су довољно листа и учесника на изборима, и обезбедиће неки привид плурализма и „фер утакмице“.

Јасно је чак и њима, поштоване колеге и драги грађани, да од тога нема ништа и да ту нема „ф“ од фер, равноправне и поштене утакмице.

Што се тиче опозиције, ја мислим да би она морала, и овај, како бих рекао „бојкоташки део“, да озбиљно саслуша и чује те поруке из текста господина Костића, да и они направе неки корак назад из овог свог „рова“ у који су се већ ушанчили, да „нема изласка на изборе, док се не обезбеде не знам какви услови“. Наравно да ти услови треба да буду бољи. Овај рок је апсолутно неприхваљив, ту нема никакве дилеме ни за мене, ни

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 27 мај 2020 02:48

за било кога ко не жели да буде само фикус у овој политичкој утакмици, или представи у организацији и режији власти. Али, свеједно и опозиција мора да покаже неку одговорност у смислу да не одбаци на прву лопту такве иницијативе, и не само да их не одбаци вербално, реторички него да збиља узме учешће у таквом дијалогу, уколико он буде организован.

Пропуштено је много прилика и са једне, и са друге стране. Али мислим да још увек није касно.

Али, кажем, ови примери које сам навео и ово писмо председника Републике пензионерима, и ове изјаве госпође Брнабић, и ова подела сто евра која се завршава управо у тренутку када се и завршава предизборна кампања, показују колико власт није довољно свесна проблема, него се заноси тиме што ће на овај или онај начин, успети да направи неки провизоријум од избора, који, понављам, наглашавам и завршавам тиме – неће решити, разрешити друштвене проблеме, нити чак стишати ове тензије и напетости, него ће их још додатно разбуктати.

А после ће бити касно и онда ћемо се са сетом и жалом присећати пропуштене прилике, каквих је било доста у недавној прошлости. А можда ћемо се тако присећати и овог писма, иницијатива и предлога академика Костића.

Хвала.

(Конференција за медије народног посланика Ђорђа Вукадиновића у Скупштини Србије 26. маја 2020.)

(НСПМ)

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 27 мај 2020 02:48

Видети још: [Н1: Пензионери добили Вучићево писмо са све слоганом "За нашу децу" - државна помоћ од 4.000 динара и 100 евра у писму злоупотребљена и представљена као заслуга СНС](#)